

## Arrest

nr. 55 832 van 10 februari 2011  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 17 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 10 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 11 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. FRERE, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **A. Feitenrelaas**

*Volgens uw verklaringen bent u een Roma-zigeuner afkomstig uit Kosovo Polje en Kosovaars staatsburger. Al van kleins af aan werd u geslagen door etnische Albanezen. Tijdens de oorlog in Kosovo in 1999 was u nog heel jong en ondervond u geen persoonlijke problemen. U zag wel hoe de Serviërs uw vader een paar keer meenamen om lijken te ruimen. Na de oorlog werd u uitgescholden en geslagen door Serviërs. Ongeveer vijf jaar geleden werd uw partner, I.(...) S.(...) (O.V. X), lastig gevallen in een winkel toen ze brood ging halen. Twee of drie Albanezen zagen dat zij alleen was, deden de winkeldeur op slot en vielen haar lastig tot ze flauw viel. Na de thuiskomst van uw partner belde uw moeder de politie. Die kwam naar uw woning en ondervroeg uw partner. Vervolgens ging de politie naar de bewuste winkel. U vernam evenwel niets meer over het gevoerde onderzoek. U bracht uw partner na het gebeurde in de winkel naar een Servische dokter in Gracanica, waar ze zeven*

dagen in het ziekenhuis verbleef. Sinds dit voorval heeft uw partner gezondheidsproblemen, waaronder astma. Uzelf werd onafgebroken lastiggevalen door Albanezen en Serviërs. U werd uitgescholden, geslagen en er werd met stenen naar uw huis gegooid. Albanezen richtten meerdere malen een pistool op u en geboden u namen te noemen van Roma die aan Servische zijde meegevochten hadden tijdens de oorlog in Kosovo. De laatste keer, vijf maanden voor uw vertrek naar België, riepen drie Albanezen u om mee te komen naar een kelder in het station, waar u geslagen werd. U raakte hierbij gewond, waarna uw moeder u gedurende vijf tot zes dagen verzorgde. Een paar maanden later werd u op een morgen wakker en zag u dat uw hond dood was. U vermoedt dat Albanezen hem hadden vergiftigd. U kreeg nog meer schrik omdat u dacht dat dit ook met u en uw gezin kon gebeuren. Toen er in de wijk waar u woonde een man rondvroeg wie er uit Kosovo wou vertrekken richting Europa, ging u meteen op dit aanbod in. Na een reis in een bestelwagen van ongeveer twee dagen, kwamen u, uw partner en jullie drie minderjarige kinderen in België aan op 13 april 2010. Jullie vroegen nog diezelfde dag asiel aan. U verklaarde niet naar Kosovo terug te kunnen keren omdat u vreest te worden vermoord, enerzijds door Albanezen, maar voornamelijk door Serviërs. Ter staving van uw identiteit en asielse status legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, d.d. 17 maart 2010, uw Kosovaarse geboorteakte, een bewijs van woonst en uw Kosovaarse nationaliteitsbewijs, allen uitgereikt te Fushë Kosovë (Kosovo Polje) op 8 maart 2010.

## **B. Motivering**

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat in het licht van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen in Kosovo Polje ernstig op de helling komt te staan. U verklaarde dat uw partner, I.(...) S.(...) (O.V. 6.611.378), ongeveer zes jaar geleden in een winkel werd betast door Albanezen (CGVS pp. 7-8). Uzelf werd voortdurend geslagen en uitgescholden door zowel Albanezen als Serviërs telkens u op straat kwam en voorts werd uw huis bekogeld met stenen en flessen (CGVS pp. 7, 10, 11-14). Sinds ongeveer vier jaar richtten Albanezen ook iedere keer u op straat kwam, een geweer op u (CGVS pp. 11-12). U stelde voorts dat niet enkel u, maar alle Roma voortdurend met dergelijke problemen worden geconfronteerd (CGVS p. 15). Deze verklaringen stemmen evenwel geenszins overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapende conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. In Kosovo Polje vonden sinds 2004 geen veiligheidsincidenten meer plaats gericht tegen Roma, Ashkali en Egyptische gemeenschappen. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder Kosovo Polje, kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Hoe dan ook hebt u onvoldoende elementen of feiten aangehaald die aantonen dat u geen beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U verklaarde zelf nooit enig probleem gehad te hebben met de Kosovaarse autoriteiten (CGVS p. 6). Wat betreft de aanranding van uw partner (CGVS p. 6), gaf uw moeder die aan bij de politie. De politie is langsgekomen en is ook naar de winkel, waar het incident gebeurde, gegaan (CGVS p. 9). U heeft het onderzoek echter niet opgevolgd omdat het probleem zich zou kunnen uitbreiden en de aanvallers zouden jullie thuis kunnen komen vermoorden (CGVS p. 9). Deze verklaring is evenwel louter hypothetisch en steunt niet op concrete elementen. U verwittigde de politie ook een paar keer toen ze uw huis met stenen bekogelden, maar die kwam soms niet of pas na een paar uur en maande u enkel aan rustig te blijven omdat er niemand was (CGVS p. 13). Andere incidenten heeft u niet bij de Kosovaarse Politie, noch bij KFOR (Kosovo Force)

aangegeven omdat deze instanties volgens uw verklaringen Roma haten en niets doen (CGVS pp. 10,12). In dit verband dient echter te worden opgemerkt dat uit de informatie van het Commissariaat-generaal blijkt dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in Kosovo Polje in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal, verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het 'bureau van de gemeenschappen' van de gemeente Kosovo Polje liet in 2009 aan het Commissariaat-generaal weten dat klachten van de RAE-gemeenschappen in deze gemeente door de politie op een serieuze manier worden behandeld. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Preševa-wijk van Gnjilane (juli 2009) en in de Halit Ibiši-wijk in Uroševac (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventuele bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

In dit kader dient tevens nog te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat de Roma uit Kosovo Polje steeds met problemen terecht kunnen bij Femi Gashi, de lokale Roma-leider en zetelend in het "comité van de gemeenschappen". U verklaarde Femi Gashi te kennen, maar u liet na uw problemen bij hem aan te kaarten. Als reden gaf u hiervoor op dat hij zelf bang is voor de Albanezen, hij wil de problemen niet horen en gaat zeker niet met de Albanezen praten (CGVS p. 12). Deze bewering wordt evenwel door geen enkel objectief element gestaafd. Wel verklaarde u dat een derde persoon met Gashi zou hebben gesproken, tevergeefs. U kon echter geen reden geven voor het door u beweerde nalaten of de onmogelijkheid van Femi Gashi om uw problemen bij de bevoegde instanties aan te kaarten (CGVS p. 13). Hier kan nog aan toegevoegd worden dat Muharrem Berisha, die eveneens van Roma-origine is, in Kosovo Polje als ambtenaar werkzaam is bij het "bureau van de gemeenschappen". Dit bureau, evenals het bovengenoemde "comité van de gemeenschappen", speelt een belangrijke rol in de bescherming van de rechten en minderheden binnen de gemeente.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele veiligheidsproblemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij, worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Wat betreft uw vrees bij een eventuele terugkeer naar Kosovo Polje te worden vermoord, enerzijds door Albanezen, maar voornamelijk door Serviërs (CGVS p. 16), dient nog opgemerkt te worden dat slechts 5,6 % (2800) van de bevolking in de gemeente Kosovo Polje uit etnische Serviërs bestaat. Voorts zijn er in Kosovo Polje 42 500 etnische Albanezen en minstens 4600 tot 5000 leden van de RAE-gemeenschappen woonachtig.

Tevens merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle

*Serviërs, Roma, en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.*

*De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.*

*Tot slot dient nog toegevoegd dat ik inzake de asielaanvraag van uw partner, Irena Sadiku (O.V. 6.611.378), eveneens heb besloten tot een weigering van de vluchtelingenstatus en een weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw Kosovaarse identiteitskaart, geboorteakte, bewijs van woonst en nationaliteitsbewijs bevestigen enkel uw identiteit en nationaliteit. Hieraan wordt evenwel niet getwijfeld.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991 evenals de schending van het artikel 62 van de vreemdelingenwet, schending van artikel 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en een schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers zijn het niet eens met de concrete motieven van de bestreden beslissingen. Meer bepaald zijn zij van mening dat de informatie, waarop de commissaris-generaal zich baseerde bij het nemen van de bestreden beslissingen, niet juist geïnterpreteerd werd en daarenboven gedateerd zou zijn. Verzoekers houden vol dat zij het slachtoffer zijn geworden van discriminatie, fysieke aanvallen, mensonterende levensomstandigheden en van een gebrek aan bewegingsvrijheid zoals zij dit naar voren brachten in het kader van hun asielaanvraag. Zij wijzen tevens op het feit dat er, enige tijd voor het nemen van de bestreden beslissingen, een nieuw rapport werd uitgebracht door Amnesty International "Not welcome anywhere : stop the forced return of Roma to Kosovo". In dit rapport wordt aangegeven dat de meest fundamentele basisrechten niet gegarandeerd worden in Kosovo voor Roma. Dat de manier waarop Roma behandeld worden een inbreuk inhoudt op artikel 3 EVRM aangezien het een vernederende en mensonterende behandeling is gezien de omvang van de discriminatie. Verzoekers besluiten dat het Commissariaat-generaal niet op een objectieve wijze tewerk is gegaan door niet met alle informatie rekening te houden om tot een beslissing te komen.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar verzoeker een schending opwerpt van artikel 3 EVRM merkt de Raad op dat dit artikel inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, §2, b van voormelde wet van 15 december 1980. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Wat betreft het rapport van Amnesty International waaraan gerefereerd wordt, moet worden benadrukt dat dit rapport, om verschillende redenen, géén afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing of de gevolgtrekking die de commissaris-generaal eraan verbonden heeft. Indien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat de algemene situatie voor de

minderheden in Kosovo – en met name voor de Roma waarvan velen het slachtoffer zijn van discriminatie of in precare levensomstandigheden leven – moeilijk blijft of zelfs zorgwekkend is, is deze algemene situatie niet van dien aard om te besluiten dat elke Rom, louter omwille van zijn etnische toebehoren een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds *in concreto*, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Dit wordt ook zo gesteld door het UNHCR (waar het geciteerde rapport van Amnesty International overigens naar verwijst) die in zijn *'Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo'* van 9 november 2009 benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. Daar waar het door verzoekers aangehaalde rapport van Amnesty International refereert aan de algemene veiligheidssituatie en de beperkte bewegingsvrijheid in hoofde van etnische minderheden waaronder RAE in Kosovo, moet worden vastgesteld dat deze vaststellingen algemeen van aard zijn en zodoende géénszins afbreuk doen aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie toegespitst op het individuele dossier waarop de bestreden beslissing is gebaseerd. Zo blijkt voor de gemeente Polje waar verzoekers van afkomstig zijn dat de Roma er met problemen steeds terecht kunnen bij Femi Gashi, de lokale Roma-leider en zetelend in het “comité van de gemeenschappen”. Verzoeker die verklaarde Femi Gashi te kennen, liet na zijn problemen bij hem aan te kaarten en kan hiervoor geen aannemelijke verklaring geven. Verzoekers opmerking dat Femi Gashi schrik heeft om ter plaatse tussen te komen is een loze bewering die verzoeker op geen enkele wijze kan hard maken. Hier kan nog aan toegevoegd worden dat Muharrem Berisha, die eveneens van Roma-origine is, in Kosovo Polje als ambtenaar werkzaam is bij het “bureau van de gemeenschappen”. Dit bureau, evenals het bovengenoemde “comité van de gemeenschappen”, speelt een belangrijke rol in de bescherming van de rechten en minderheden binnen de gemeente waar verzoekers van afkomstig zijn.

Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt voorts ook nog dat het beleid van de Kosovaarse autoriteiten niet gericht is op uitsluiting of discriminatie doch wel op integratie in het politieke, sociale en economische leven. Er worden gestaag diverse maatregelen op touw gezet (grondwet, antidiscriminatiewet, strategisch integratieplan) om bevordering op het vlak van politieke participatie, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, sociale zekerheid, gelijke rechten, registratie te realiseren. Hoewel dit een werk van lange adem is dat overigens beïnvloed wordt door tal van factoren die het loutere etnische aspect overstijgen (cf. algemene economische malaise, culturele tradities), worden er niettemin concrete resultaten geboekt. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade.

Uit het geheel van de gegevens dat voorhanden is, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat er ernstige aanwijzingen zijn waaruit blijkt dat verzoekers een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet zouden lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst noch dat zij zich niet onder de bescherming van dat land kunnen of willen stellen. Er zijn tenslotte geen gegevens voorhanden dat de situatie in Kosovo van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien februari tweeduizend elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER